

[Johs. Christiausen.]

såvnede nogle gode argumenter imod de synspunkter, som jeg tillod mig at fremdrage. Det er der formentlig ikke noget at gøre ved, og jeg skal heller ikke gøre forsøg på at forlænge debatten, men om udsættelserne vil jeg gerne gøre et par bemærkninger.

Når denne lov kommer så vidt, at den skal administreres, tror jeg dog, at man skal administrere den med al mulig hensyntagen til de unge mennesker, som af en eller anden grund mener, at de har brug for en udsættelse. Det kan være meget smukt, at administrationen her vil gøre sig til en slags åndelig og timelig formynder for de unge mennesker, men jeg tror alligevel, man skal indrømme de unge, det drejer sig om, den menneskeret, at de selv i væsentlig grad får lejlighed til og mulighed for at skønne over, hvad der tjener dem bedst i så henseende. Det er kun en henstilling, andet kan det jo ikke blive, men jeg håber, at den højtærede minister dog i hvert fald vil tage den til efterretning.

Ingmar Wagner: Jeg vil kun ganske kort sige til udvalgets ærede ordfører, at grunden til, at DKU i sin tid i ungdomskommissionen stillede sig, som den gjorde, var, at der dengang var en anden tjenestetid end i dag. Dengang havde man en tjenestetid på 9—12 måneder. Det ser lidt anderledes ud nu, da der er dobbelt så lang tjenestetid, og derfor føler vi os foranledigede til at se anderledes på det i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, §§ 3—8, ændringsforslagene nr. 3 og 4, § 9, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 10, således ændret, §§ 11 og 12, ændringsforslag nr. 6, § 13, således ændret, ændringsforslag nr. 7, § 14, således ændret, §§ 15—33, ændringsforslag nr. 8, § 34, således ændret, § 35, ændringsforslag nr. 9, § 36, således ændret, ændringsforslag nr. 10, § 37, således ændret, ændringsforslag nr. 11, § 38, således ændret, ændringsforslag nr. 12, § 39, således ændret, §§ 40—43, ændringsforslag nr. 13, § 44, således ændret, og §§ 45—48

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om folketingets ombudsmand.

(Første behandling findes i tidenden sp. 507; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 731).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Edel Savnte): Det om denne sag nedsatte udvalg har haft en ret bunden opgave. Lovforslaget var jo dels resultatet af en aftale i forfatningskommissionen, dels vedtaget af et tidligere folketing og gennemført i den form, hvori det var vedtaget af det tidligere folketing.

Udvalget har dels beskæftiget sig med selve lovforslaget, dels har man haft en række forhandlinger med udvalget for forretningsordenen om den fremtidige instruks for ombudsmanden.

Lovforslaget rejste en række tvivlsspørgsmål. Efter § 1 var dommernes embedsførelse i det hele holdt udenfor ombudsmandens virksomhed. Man har drøftet meget nøje i udvalget, senere sammen med den højtærede justitsminister, spørgsmålet om, i hvilket omfang man måtte antage, at dommernes forskellige arbejdsområder faldt ind under begrebet „dommernes embedsførelse“. Der er givet en lang redegørelse herom i udvalgsbetænkningen; jeg skal ikke komme ind på enkeltheder, for den er af en noget spidsfindig juridisk karakter. Derimod vil jeg gerne nævne det almindelige menneskelige syn, som har fundet tilslutning i udvalget: at dommeres og dommerfuldmægtiges arbejdsområde må være under kontrol enten af ombudsmanden eller af klageretten. Det må ikke være sådan, at der er huller i